

ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องใช้อย่างเหมาะสมเมื่อร่วมเพศ (นอกจากว่า
ท่านมีคู่นอนเพียงคนเดียวและท่านทราบอย่างแน่นอนว่าคู่นอนของท่านร่วมเพศกับท่าน
เพียงคนเดียวเท่านั้น)

เชื้อโรคเชชไอวีมิได้แพร่ระบาดไปโดยการติดต่อกันตามปกติในชีวิตประจำวัน
การกอดหรือจูบกัน หรือแพร่ไปทางอาหารและน้ำ ชุงหรือแมลงสัตว์กัดต่อย หรือจากการ
รับเลือดในประเทศออสเตรเลียหลังปี ค.ศ. 1985 (พ.ศ. 2528) เป็นต้นมา

หากท่านต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติม โปรดติดต่อหน่วยให้ความสนับสนุนและ
การศึกษาในเรื่องเชื้อโรคเชชไอวีและโรคเอดส์เพื่อทุกวัฒนธรรม(MULTICULTURAL
HIV/AIDS EDUCATION AND SUPPORT SERVICE) ที่หมายเลข (02) 515-3098
หรือศูนย์อัลเบียน (ALBION CENTRE) โทรศัพท์ (02) 332-4000 หรือหน่วยบริการ
ข้อมูลในเรื่องเชื้อโรคเชชไอวีและโรคเอดส์ (HIV/AIDS INFORMATION
SERVICE) ภาษาไทย โดยโทรศัพท์ไปที่หมายเลข (02) 391-9985

จบบทความ

Thai

27/11/95

การป้องกันเชื้อโรคเชชไอวี : มารับผิดชอบร่วมกันเถอะ
Preventing HIV : Let's Share the Responsibility

NSW Multicultural Health Communication Service

website: [www.http://mhcs.health.nsw.gov.au](http://mhcs.health.nsw.gov.au)

e-mail: mhcs@doh.health.nsw.gov.au

phone: (02) 9382 8111

การป้องกันเชื้อโรคเชไอวี : มารับผิดชอบร่วมกันเถอะ

Preventing HIV : Let's Share the Responsibility

“ฉันไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องคุยกับลูกวัยรุ่นหนุ่มสาวถึงเรื่องการป้องกันเชื้อโรคเชไอวี” เพื่อนคนหนึ่งบอกฉันเมื่อวันก่อน “แล้วที่จริงลูกของฉันก็ยังไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศ แล้วก็ไม่ได้อาศัยอาศัยด้วย แล้วโรคนี้จะทำอันตรายพวกเขาได้อย่างไร”

เพื่อนของฉันเป็นตัวอย่างของพ่อแม่บางคนซึ่งเชื่อว่าเชื้อโรคเชไอวี (เชื้อโรคที่ทำให้เกิดโรคเอดส์ซึ่งเป็นอันตรายถึงชีวิต) ไม่ใช่เรื่องที่น่าจะต้องนำมาพูดคุยส่งสอนลูกๆ บางทีอาจเป็นเพราะพ่อแม่เหล่านี้รู้สึกลำบากใจที่จะพูดถึงเชื้อโรคเชไอวี หรือบางทีอาจจะเป็นเพราะรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองต่างอยู่แล้ว การคิดเชื้อโรคเชไอวีจึงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้

แต่ทว่า ก็อย่างที่ฉันพูดกับเพื่อน เรื่องเชื้อโรคเชไอวีเป็นปัญหาทางสุขภาพที่สำคัญ หน้าทีของพ่อแม่คือสอนให้ลูกๆ รู้จักดูแลสุขภาพในเรื่องต่างๆ เราสอนลูกในเรื่องการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย เราสอนให้ลูกหลีกเลี่ยงสิ่งต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดอันตราย เช่น บุหรี่ เป็นต้น แล้วเราไม่ควรที่จะสอนลูกถึงการหลีกเลี่ยงโรคต่างๆ รวมทั้งเชื้อโรคเชไอวีด้วยดอกหรือ และโดยแท้จริงแล้วในขณะที่การป้องกันก็เป็นเพียงวิธีเดียวที่จะหยุดยั้งการแพร่ระบาดของเชไอวี จนกว่าเราจะพบวิธีการรักษาหรือวัคซีนป้องกันโรคนี

“บางทีเธออาจจะพูดถูก” เพื่อนของฉันกล่าว “แต่ฉันก็ยังไม่มีมันใจที่จะพูดกับลูกถึงการใช้อย่างอนามัยเพื่อป้องกันเชื้อโรคเชไอวี ฉันเกรงว่านั่นจะเป็นการสนับสนุนให้ลูกเผลอเรื่องเพศ”

“ฉันไม่คิดว่าเรื่องจะเป็นอย่างนั้นหรอก” ฉันให้ความมั่นใจแก่เธอ “การที่พ่อแม่ให้คำแนะนำในเรื่องนี้มีเหตุมีผลมีแนวโน้มที่จะทำให้ลูกๆ ปฏิบัติตนไปในทางที่มีความรับผิดชอบมากกว่า ในฐานะที่เป็นพ่อแม่เราก็ต้องมั่นใจว่าลูกๆ จะยึดถือในคุณค่าต่างๆ ที่เราสอนเขา แต่ลูกก็ยังต้องรู้ว่าจะป้องกันตนเองได้อย่างไร--เมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้น”

นอกจากนี้แล้ว ไม่ว่าจะเราจะพอใจหรือไม่ก็ตาม ลูกของเราก็ได้ยินได้ฟังข้อมูลต่างๆ จากโทรทัศน์บ้าง จากเพื่อนบ้างอยู่แล้ว ซึ่งก็ไม่ใช่ข้อมูลที่ถูกต้องเสมอไป ดังนั้นจึงจะไม่เป็นการดีกว่าดอกหรือหากลูกๆ จะได้เรียนรู้ข้อมูลรายละเอียดที่ถูกต้องจากพ่อแม่ของตนเอง

คำขวัญจากองค์การอนามัยโลกสำหรับวันโรคเอดส์ของโลกประจำปี ซึ่งจะมาถึงในวันที่ 1 ธันวาคมนี้ คือ มีสิทธิร่วมกันและรับผิดชอบร่วมกัน (Shared Rights, Shared Responsibilities) ซึ่งหมายความว่าเราทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับเชื้อโรคเชไอวี และรู้ถึงวิธีที่จะป้องกันตนเอง - แต่ในขณะที่เดียวกันเราแต่ละคนก็มีความรับผิดชอบต่อสังคมของเราในการที่จะช่วยหยุดยั้งการแพร่ระบาดของโรคนี วิธีหนึ่งที่จะทำได้ก็คือให้รายละเอียดที่ถูกต้องแก่ลูกของเรา

เนื่องจากเชื้อโรคเชไอวีนั้นเกิดขึ้นได้กับทั้งชายและหญิงไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติหรือศาสนาใด โรคนีจึงเป็นธุระของทุกคนที่จะต้องเอาใจใส่ เราทุกคนจำเป็นต้องรู้เรื่องนี้ หากใครสักคนติดเชื้อโรคเชไอวีแล้ว เชื้อโรคก็จะเข้าไปอยู่ในกระแสเลือด นำออกสู่ง หรือของเหลวในช่องคลอดของผู้หญิง หากของเหลวดังกล่าวนี้ถ่ายผ่านจากผู้มีเชื้อโรคไปสู่ผู้ที่ยังมิได้เป็นโรคเชื้อโรคก็ติดไปด้วย